

които е използвал при извършването на религиозен обряд. (Иван Маразов, „Митология на златото“, 1994).

Предната част на един от ритоните е оформена като бик и има сравнително бедна украса. Ритонът, чиято предна част имитира кон, е най-богато украсена. Третият ритон наподобява сфинкс, на чиито уши има дупки, вероятно предназначени за обици. Голямата купа е с подвижни дръжки. На дъното ѝ има изобразен грифон със златно покритие, който е захапал сърна.

Най-голямо любопитство предизвиква каничката – не само заради яйцевидната си форма и издълженото си гърло, по което се виждат надписи, но и заради богатата си украса, която отразява античната религия и митология. Три фриза опасват целия съд. Горният фриз изобразява празнично шествие с малки фигури, а долният – пиршество. Проф. Иван Венедиков твърди, че божествата в горния фриз са по-малки, понеже са по-маловажни; сред тях той идентифицира Орфей

и Евридика. В долния фриз те са по-големи поради по-голямото им значение. На централно място там се намира Дионис и богинята, която той оприличава на майка му Семела. Според него значението в украсата на каничката се крие главно в това, че тя за пръв път показва връзката между божествата Дионис, Персефона и Залмоксис. (Иван Венедиков, „Медното гумно на българите“).

Красимира Мархалева

Боровското съкровище

НИМ

Снимки: Красимира Мархалева

Фолклорни ритми събраха българи зад граница в Стара Загора

За втора поредна година на 1 и 2 август български фолклорни състави от чужбина си дадоха среща в Стара Загора. Мотото на тазгодишното събитие, обединило българите зад граница, бе „Българският фолклор е магия“.

Идеята за това начинание е на сдружение Български фолклорен клуб „Веряя“ в Чикаго с ръководител Константин Маринов и Мария Христова, ръководител на „БГ фолк клуб Веряя“ – Стара Загора.

Инициативата е организирана с подкрепата на Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ) към Министерския съвет и Община Стара Загора.

Събитието бе официално открито от председателя на ДАБЧ Борис Вангелов и заместник – кмета на града Иванка Сотирова, отговарящ за културната дейност в Общината.

Голямата сцена под липите събра изпълнители от Обединеното кралство, Испания, САЩ, Гърция и Украйна, а многобройната публика не скри

вълнението си от невероятните представления, което засвидетелства с бурните си аплодисменти.

Най-малкият участник в събора – 4-годишният Александър Минчев от Чикаго, САЩ, грабна сърцата на

присъстващите. Той покори публиката не само с музикалната си дарба, но и със сценичното си поведение и артистичност при изпълнението на песента „Ако умра, ил загина, не мой да ме жалите...“ Затаила дъх, публи-

Ансамбъл „Чемшир“ от Белфаст

Западноукраинско-българско национално културно обединение „Сава Шерето“ от град Львов, Украйна.

Западноукраинско-българско национално културно обединение „Сава Шерето“ от град Львов, Украйна.

ката не успя да скрие вълнението си, което пролича в многото насълзени очи при изпълнението му на песента „Я кажи ми, облаче ле бяло...“ Александър е четвърто поколение музикант. Той е син на прочутия гъдулар Минчо Минчев, който пък е внук на виртуозния гъдулар Минчо Недялков. Малчуганът е роден и живее в Чикаго. Освен в американско, той ходи и в българско училище. Другият млад българин, който също успя да грабне публиката и журито с таланта си, бе 10-годишният Джон Костов от Палма де Майорка, Испания. Богатият му репертоар не остана незабелязан. Песните, които беше подготвил, изпълни с особено чувство на гордост, от факта, че носи в сърцето си български корен. Макар само 10-годишен, той вече има множество участия във фестивали, конкурси и събори, а заедно с това и първи авторски диск. Дамите от Западноукраинско-българ-

ско национално културно обединение „Сава Шерето“ от град Львов, Украйна се представиха с изпълнение на „Пътнико свиден, пътнико млад“. Коледарската група от Комотини, Гърция разтърси сцената с ямболски буенек, който изигра с много майсторство и хъс. Истински професионализъм пролича в изпълнението на танцьорите от Фолклорен клуб „Верей“ – Чикаго и ансамбъл „Чемшир“ от Белфаст, Северна Ирландия, които изиграха автентични и обработени хора и ръченици. Творческите групи към читалище „Наука“ от град Ябланица – танцов ансамбъл „Ябланска огърлица“ и вокална група „Докле е младост“ също взеха участие в концерта в града на липите. Черешката на тортата бе танцовият семинар с хоротека, ръководен от Даниела Иванова-Найберг – етнолог, фолклорист, изследовател и препода-

вател, която работи с българските общности в Портланд и Сиатъл, САЩ. Участниците в срещата бяха единодушни в необходимостта от подобни срещи, които им позволяват да се докоснат до нови знания и умения във фолклорното ни изкуство, както и да споделят собствените си творчески вдъхновения в тази област. Зрителите също не останаха безучастни и извиха кръшно българско хоро.

„За нас е огромно удоволствие да бъдем домакини на Второто издание на събора. Радваме се, че тук си дават среща представители на различни поколения, които са съхранили и отстояват българщината“, каза при официалното откриване на форума заместник – кметът на община Стара Загора Иванка Сотирова и изрази надежда, че към инициативата ще се присъединят още участници. Старозагорецът Борис Вангелов, председател на Държавната агенция за българите в чужбина, отбеляза в приветствието си, че основната цел на Агенцията е да подкрепя подобни мероприятия. „Българите зад граница, независимо в коя държава и на кой континент се намират, трябва да съхранят българския език, традиции и фолклор. Изчезнат ли те, не можем да говорим за наличие на българи и българско самосъзнание“, подчерта Вангелов.

Минка Генчева

Четиригодишният Александър Минчев от Чикаго.

Снимки: Минка Генчева